

Läget på energimarknaderna Olja, naturgas, kol och utsläppsrätter

Vecka 43, 2017

2017-10-24

Sammanfattning

Oljemarknaderna har under de två senaste veckorna präglats av bland annat en ökad osäkerhet i Mellanöstern, dels i relationen mellan USA och Iran och dels mellan Irak och irakiska Kurdistan. Priserna har fluktuerat men har i grunden stärkts till följd av minskade kommersiella råoljelager i USA samt en rapporterad ökad produktion från både USA och OPEC, även om produktionen i USA i förra veckan nådde relativt låga nivåer till följd av oväder.

På gassidan har priserna gått ned de senaste två veckorna till följd av varmare temperaturer i nordvästra Europa samt stabila leveranser av både norsk, rysk och flytande gas. Gaspriserna har dock stöttats till viss del av begränsad kärnkraftskapacitet i Frankrike.

En minskad kärnkraftsproduktion i Frankrike tillsammans med strejk i flertalet kolgruvor i Australien har också lett till att kolpriserna stigit under de senaste veckorna och nått rekordhöga prisnivåer.

Också utsläppsrätter har handlats till höga priser under de senaste veckorna och påverkas delvis av osäkerhet kring utsläppsmarknaden efter Brexit.

I delen Nyheter i korthet tar marknadsbrevet den här gången upp bland annat ändrade krav för internationella bunkerleveranser, den uppblussade konflikten mellan Irak och irakiska Kurdistan samt rykten som omger försäljningen av det saudiska oljebolaget Saudi Aramco.

Innehåll

Oljemarknaderna	2
Nyheter i korthet: Olja	4
Naturgasmarknaderna	8
Nyheter i korthet: Naturgas	10
Kolmarknaderna	12
Utsläppsrätter	14

Priser vid helgstängning vecka 42

Olja	ICE Brent, front month		
	57,75	USD/fat	↑*
Naturgas	ICAP TTF, day ahead		
	16,33	EUR/MWh	↓*
Kol	ICE AP12, front month		
	91,95	USD/ton	↑*
Utsläppsrätter	ICE EUA, Dec contract		
	7,57	EUR/ton	↓*

* Indikerar prisförändring från föregående dag

Energiläget 2017 är nu publicerad!

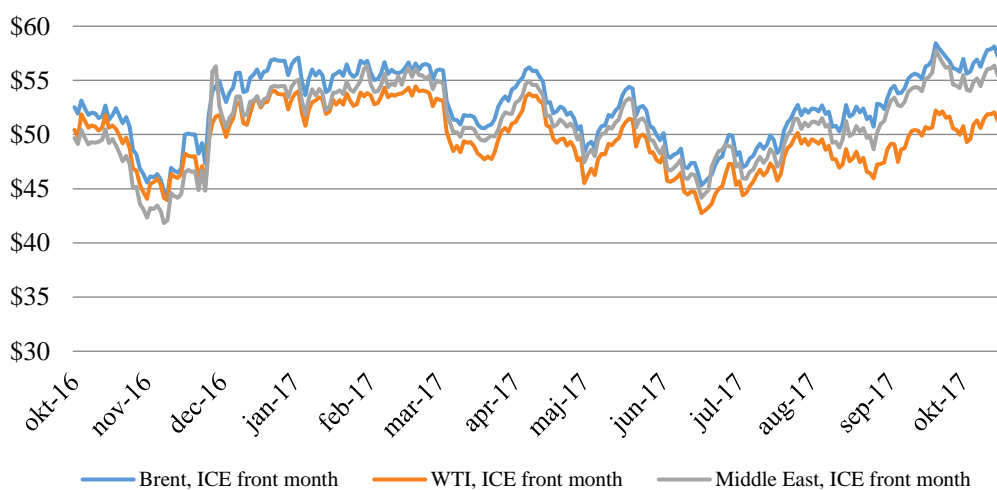
Den senaste versionen av Energimyndighetens årliga publikation **Energiläget** finns nu ute. Rapporten visar tydligt hur den svenska energimixen ser ut och energifördelningen i olika sektorer. Rapporten samt tillhörande siffrersion finner du [här](#).

Oljemarknaderna

Vecka 41 inleddes med försiktigt stigande oljepriser när Saudiarabien meddelade att landet kommer minska sin sjöburna export med 7 procent i november, jämfört med november 2016. Under veckan publicerade den amerikanska energimyndigheten Energy Information Administration, EIA, sin lagerrapport som visade att råoljaelagren i USA minskade med 2,8 miljoner fat under vecka 40. Råoljaelagren har minskat de senaste veckorna till följd av att amerikanska raffinaderier som var tvungna att stänga tidigare i höst till följd av oväder, har börjat öka upp sin respektive produktion igen. Råoljaelagren har också minskat till följd av rekordexport från USA. Enligt EIA:s lagerrapport ökade dock lagernivåerna vid Cushing, Oklahoma, med 1,3 miljoner fat vilket hade en dämpande effekt på priserna. Den övergripande lagerminskningen är fundamentalt stärkande för priserna, ökningen i Cushing bekräftade dock oron över att amerikansk skifferolja kan förta marknadseffekten av det produktionsminskningsavtal som OPEC med flera har ingått.

Rekordexporten från USA är en följd av den ovanligt stora spread mellan Brent och WTI som visas i prisgrafnen nedan.

Råoljaelpriser (USD/fat)

Källa: Montel.

OPEC:s Monthly Oil Market Report som publicerades i förrförra veckan visade att septembers produktion från medlemsländerna uppgick till ungefär 100 000 fat per dag högre än genomsnittsproduktionen under 2016.

Veckan avslutades med en stärkning i oljepriserna till följd av ökad oro över USA:s relationer med Iran. USA:s president Donald Trump flaggade för att han inte skulle intyga fortsatt efterlevnad av det så kallade kärnvapenavtal som bland annat USA har ingått med Iran, och som kraftigt begränsar Irans möjlighet att inneha eller utveckla kärnvapen. Avtalets intentioner måste intygas var tredje månad till den amerikanska kongressen och när Trump under veckan beslutade att inte göra det, öppnade han för

kongressen att besluta om ytterligare sanktioner. Att Trump inte har intygat avtalet leder i sig inte till någon direkt effekt, annat än ökad spänning länderna emellan. Om kongressen skulle besluta att återinföra tidigare sanktioner skulle det kunna få en effekt på möjligheten till investeringar i landets olje- och gassektor och därmed begränsa landets produktion. I början av förra veckan eskalerade också spänningarna mellan Irak och irakiska Kurdistans regionala regering, KRG, när irakiska styrkor gick in i oljestaden Kirkuk som både irakier och kurder gör anspråk på. Området kring Kirkuk står för en relativt stor andel av norra Iraks oljeproduktion och är därför ekonomiskt viktig för både Irak och Kurdistan, se mer om konflikten i Nyheter i korthet.

För fjärde veckan i rad rapporterade EIA i förra veckan att de kommersiella oljelagren minskade ytterligare, med totalt 5,7 miljoner fat. EIA rapporterade också att amerikansk oljeproduktion sjönk till 8,4 miljoner fat per dag, vilket är den lägsta nivån sedan juni 2014. Produktionsminskningen berodde främst på oväder.

Nyheter i korthet: Olja

Börsintroduktionen av Saudi Aramco kan försenas och flera försäljningsalternativ överväg

Marknad: Saudiarabien överväger att senarelägga börsintroduktionen av sitt statsägda oljebolag Saudi Aramco, till 2019 enligt källor som arbetat med processen.

Den saudiska regeringen har meddelat att 5 procent av Saudi Aramco ska börsintroduceras och försäljningen har uppskattats av regeringen uppgå till 2 biljoner dollar. Många analytiker menar dock att det är en övervärdering.

En av möjligheterna som diskuterats är en tvåstegsprocess av börsintroduktionen men en annan möjlighet är att sälja den tänkta andelen av företaget till privata investerare. Spekulationer om att en del av andelen kommer att säljas till kinesiska investerare kombinerat med en börsintroduktion på den lokala marknaden har dock inte bekräftats av varken Saudi Aramco eller den saudiska regeringen. Aramco meddelade dock i ett Twittermeddelande den 14/10 att företaget tittar på flera olika möjligheter.

Börsintroduktionen av Aramco är en del av kronprinsen Mohammed bin Salmans ambitiösa ekonomiska reformprogram och en möjlig försening skulle med största sannolikhet begränsa möjligheterna att genomföra en rad av reformer som är starkt kopplade till finansiering från försäljningen av Aramco.

Media har den senaste månaden rapporterat om att det finns stor risk för att försäljningen försenas då ett flertal viktiga beslut för att verkställa försäljningen ännu inte har tagits. Den saudiska regeringen har dock meddelat att försäljningen följer den tidplan som de satt upp och med det sagt ska försäljningen ske under nästa år. Det som skapar en viss skepticism är framför allt att det ännu inte bestämts vart företaget ska börsintroduceras. Det står med största sannolikhet mellan London och New York, men även Hong Kong, Singapore, Tokyo och Toronto är alternativ. Det finns ett stort intresse från ovanstående att få Aramco börsintroducerat på sin marknad och den brittiska marknadsregleringsmyndigheten meddelade i förra veckan att de ser över sin reglering för att göra det enklare för Aramco att introduceras i London.

Bunkringsosäkerhet i nordvästra Europa

Marknad/styrmedel: Bunkermarknaden i nordvästra Europa anpassar sig till en lägre efterfrågan då hårdare utsläppskrav och kreditgränser håller tillbaka europeiska bunkerhandlare.

Den internationella sjöfartsorganisationen IMO sänker från 2020 den tillåtna svaveloxidutsläppshalten från 3,5 procent till 0,5 procent för all sjöfart. Detta innebär att fartygsägare tvingas att byta till renare och i vissa fall dyrare bränslen och raffinörerna måste anpassa sina bunkerbränslen efter de nya kraven. Det finns redan idag vissa områden som har lägre tillåtna svaveloxidutsläppsnivåer, så kallade SECA-områden

(Sulphur Emission Control Areas). Exempelvis är allt vatten som omger Sverige inkluderade i ett SECA-område med max tillåten svaveloxidhalt om 0,1 procent.

Vid bunkerindustrikonferensen ARACON i Rotterdam förra veckan uttryckte många deltagare att förändringarna kommer sätta ytterligare press på både bunker- och sjöfartsindustrin.

Paul Millar, chef över globala krediter hos bunkerleverantören Bomin Group, sade att den extra kostnadsbördan kommer att tvinga ut vissa aktörer ur marknaden och att marknaden kan förvänta sig konsolidering, olycksfall och fler dåliga skulder. Millar sade också att Bomin redan nu utvärderar sina kreditgränser för vissa köpare och att mindre bunkerhandlare kan komma att bli absorberade av större aktörer.

Bunkermarknaden i Rotterdam har redan sett en minskad efterfrågan på konventionella bunkerbränslen. Under årets första halva sågs bunkerförsäljningen minska med 5,2 procent jämfört med förra året, från en redan relativt låg nivå. Efterfrågan under 2016 var den lägsta sedan åtminstone 2006 och har minskat med över 25,5 procent under den perioden. Bunkerhubben i Singapore, tillika världens största bunkerhubb, har dock sett en ökad försäljning om 2,2 procent under första halvan av 2017 jämfört med samma period 2016.

Anledningarna till den minskade efterfrågan i Rotterdam sägs vara en svängning i efterfrågan till andra hamnar och stramare kreditgränser som gjort att fartygsägare inte har råd att köpa all sin bunker i Rotterdam. Också områden kring Rotterdam är som skrevs tidigare redan inkluderade i utsläppskontrollområden där till viss del andra bunkerbränslen efterfrågas (Östersjön, delar av Nordsjön och Engelska kanalen).

Bunkerindustrin väntar sig nu att den största delen fartygsbränsle kommer att skifta till destillatbaserade bränslen efter 2020 och i dagsläget är Europa en nettoimportör av destillat. Därmed kommer handeln att i större utsträckning ske i öst i närheten av modernare raffinaderier med högre destillatproduktion. I norra Europa har marknaden efter SECA trädde ikraft 2015 sett ett ökat utbud av marina destillat men också olika varianter av hybridbränslen som blandar destillat med avsvavlad tjockolja.

En viss del i bunkerefterfrågan kan dock väntas bestå då fartygsägare som ett alternativ kan installera skrubbers som minskar svavelutsläppen till under 0,5 procent. Installeringen av skrubbers har dock hållits tillbaka av osäkerheter kring hur prisskillnaden kommer se ut efter 2020. Om raffinörerna inte hittar ett annat område för tjockolja är det möjligt att priset efter 2020 kommer vara så lågt att fler fartyg förses med skrubbers.

Oljeexport faller efter irakisk offensiv mot det kurdiska självstyret

Säkerhet/marknad/politik: Oljeexporten från norra Irak föll skarpt under veckan som gick. Detta efter att kontrollen över oljefält som står för mer än hälften av produktionskapaciteten har övertagits av Iraks centralregering, från det kurdiska självstyret KRG. Råoljeexporten från norra Irak har under de senaste månaderna legat mellan 550 000 - 600 000 fat/dag och transporteras via en rörledning till den turkiska medelhavskusten. Efter att Iraks federala armé, med stöd av några av landets miliser ur shiabefolkningen, återtog den symboliskt viktiga multietniska staden Kirkuk och dess oljerika omnejd under måndagen 16 oktober, började exporten från området dock att falla. Vid marknadsbrevets pressläggning hade flödet sänkts till strax under 200 000 fat per dag. Efter sammandrabbningar med IS/ISIL 2014 förstördes den rörledning som kontrolleras av Irak och oljan har då gått via den irakiskkurdiskt kontrollerade rörledningen från det stora Kirkukfältet samt från det närliggande Bai Hassan-fältet in i irakiska Kurdistan. Väl där tillkommer ytterligare mellan 150 000 – 200 000 fat per dag av olja innan oljan levereras vidare genom sydöstra Turkiet till hamnstaden Ceyhan.

Exportfallet indikerar att irakiska styrkor tillsvidare stängt ned produktionen vid de fält som tillhör statliga North Oil Company, samt att osäkerheten i området troligtvis innebär att personalen evakuerats. Federala styrkor har tagit kontrollen över det stora Kirkukfältets södra och mellersta delar, Baba Dome respektive Avana Dome, samt fälten Bai Hassan, Jambur och Khabaz. Avana Dome och Bai Hassan har själva stått för ungefär hälften av genomsättningen i exportledningen. Kirkukfältets nordligaste struktur, Khurmala Dome rapporteras fortfarande vara under kurdisk kontroll.

Området som Iraks centralregering återtog i blixtoffensiven den 16:e oktober har mestadels bara kontrollerats av det kurdiska självstyret sedan 2014, då kurdiska styrkor säkrade Kirkuk och de omgivande oljefälten från ett snabbt annalkande IS/ISIL, efter irakiska arméns genomklappning och närliggande Mosuls fall.

Irakiska Kurdistan har sedan 2003 varit en relativ oas av stabilitet i området och därmed lockat till sig förhållandevis omfattande investeringar inom olja och gas, såväl som till andra sektorer. Under senare år har dock kurderna fått bära mycket av den direkta bördan i kampen mot IS/ISIL, både militärt och för alla flyktingar som sökt sig till området. Samtidigt har en dispyt med centralregeringen kring fördelningen av hela Iraks budgetintäkter tärt hårt på ekonomin och på irakiska Kurdistanens interna politiska balans. Den självständighetsomröstning som utlystes av KRG:s president Massoud Barzani och genomfördes 25 september mötte kompakt opposition från Irak, alla regionens grannländer, USA och EU, men gav ett tydligt stöd till suveränitetsanspråken. Resultatet gav även en legitimitetsinjektion till Barzani som redan med råge överträtt sin mandatperiod. Detta verkar ha fragmenterat den sköra inre balansen mellan Barzanis parti KDP och det historiskt dominanta partiet i östra irakiska Kurdistan, PUK. Styrkor lojala till PUK ska ha lämnat försvarslinjerna från 2014 och möjliggjort centralregeringens effektiva blixtoffensiv enligt medierapporter. Iran och Turkiet ska också ha tryckt på genom att stänga gränserna och bygga upp hotfulla militära positioner kring regionen.

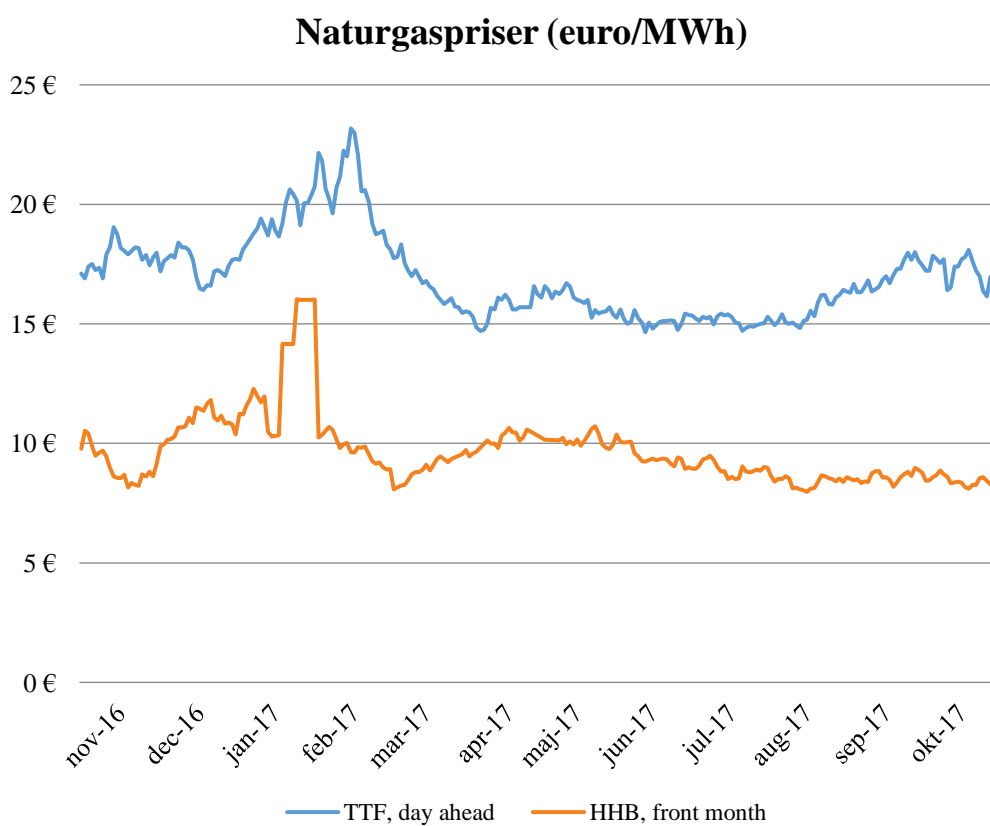

Samtidigt verkar Iran, Ryssland, Turkiet och Saudiarabien ha närmat sig varandra kring utformandet av en möjlig politisk process för ett slut på inbördeskriget i Syrien. Den Irakiska regeringens återtagande av Kirkuk med omnejd, samt områden man tappat till IS/ISIL eller kurderna i nordväst under 2014, slår effektivt en kil mellan det kurdiska självstyret i Irak och de syrienkurdiska grupper som där byggt ett de facto självstyre och blivit en av Syriens starkaste väpnade fraktioner. Försvagandet av syrienkurderna har varit ett primärintresse för Turkiet och torde även spela Ryssland och Iranstödda Assadregimen i händerna när det gäller att åtminstone nominellt återta kontrollen över landet.

I och med att kampen mot IS/ISIL i praktiken är vunnen efter att kalifatets huvudstad Raqqa nu fallit, har aktörerna snabbt rört sig mot att ta initiativet i vad som har varit en vilande konflikt sedan 2014. Givet Kirkuks starka symboliska status och ekonomiska vikt för kurderna är det dock långtifrån säkert att stabilitet nu inträder och att den kurdiska befolkningen i Kirkuk finner sig i förändringen. Att inre politisk splittring delvis ligger bakom vad breda kurdiska lager uppfattar som en territorialförlust kommer troligen också verka destabiliserande och stärker tendensen på alla sidor att söka mer extrema lösningar och strategier på bekostnad av kompromissvilja.

Naturgasmarknaderna

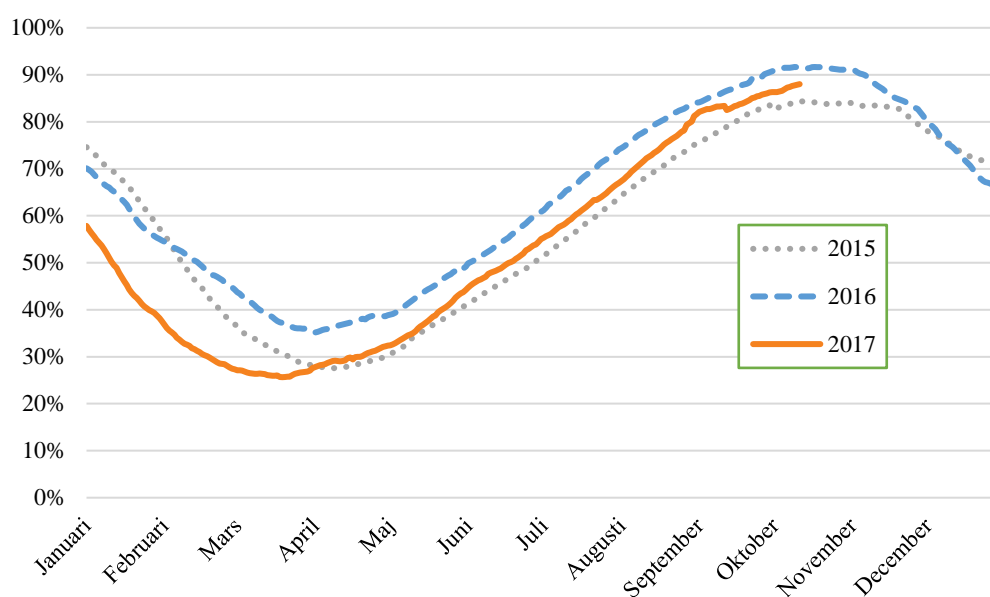
Varmare temperaturer i nordvästra Europa har haft en dämpande effekt på såväl det brittiska hubbpriset NBP som det holländska priset TTF. Marknaden är välförsörjd med utökade norska leveranser under förra veckan och fortsatt stabila ryska leveranser samtidigt som det rapporteras om att LNG-laster har vänt från nordvästeuropeiska hamnar för att levereras till destinationer som erbjuder högre priser i Latinamerika och Mellanöstern denna månad. Ett annat tecken på att marknaden är välförsörjd är att marknadsaktörer fortsätter injicera i lager. Den främsta faktorn som dock gett ett visst stöd åt priserna är fortsatt begränsad kärnkraftskapacitet i Frankrike på runt 25 GW.

Källa: Montel.

De europeiska gaslagren uppgick den 21/10 till 87,9 miljarder kubikmeter. Det skedde framför allt under förra veckan injicering i Tyskland och runt Baumgarten vilket minskade skillnaden mellan förra årets lagernivåer till 4,1 miljarder kubikmeter. En fortsatt välförsörjd marknad kan fortsätta trigga injicering i lager den närmsta tiden.

Fyllnadsgrad gaslager EU totalt

Källa: GSE minus strategiska reserver.

Nyheter i korthet: Naturgas

Framsteg i planerna kring Power to Siberia

Infrastruktur: Den omtalade gasledningen från de ryska fälten Chayanda och Kovykta till Kina har tagit ytterligare ett steg framåt i planeringen. Ryska Gazprom och kinesiska CNPC signerade i somras ett tilläggsavtal till det försäljnings- och inköpsavtal som först undertecknades 2014. Media har rapporterat en hel del om projektets framsteg den senaste tiden då Gazprom meddelade att gasleveranserna till Kina via den nya ledningen kommer att startas upp den 20 december 2019. Projektet uppskattas vara väldigt kostsamt då fälten som ska försörja ledningen med gas är tekniskt svåra samt att de ligger geografiskt väldigt avlägset. Ledningen kommer bli den längsta gasledning som någonsin byggts och kommer att sträcka sig över 3000 km. Ledningen kommer att ha en kapacitet på 38 miljarder kubikmeter per år.

När det första avtalet signerades under 2014 förväntade sig Gazprom en förhandsbetalning på 25 miljarder dollar från CNPC för själva byggandet av ledningen. Med det nya tilläggsavtalet rapporteras det dock att Gazprom på egen hand kommer att finansiera projektet. Detta menar vissa analytiker utgör en risk för att projektet inte kommer att realiseras då Gazprom kommer att behöva hantera skatteökningar samt låga gaspriser de kommande åren. Vissa analytiker menar också att Gazprom kommer att mötas av hård konkurrens då det finns en stor chans att Kina kommer att efterfråga mer rysk gas i framtiden, men att det under perioden som leveranserna kommer att starta upp (2019-2021) inte finns tillräckligt starka marknadsfundament för att stötta projektet. Flera andra analytiker menar dock att de senaste utvecklingarna kring projektet verkar vara realistiska, så länge det finns en politisk vilja bakom projektet.

Danmark stiftar lag för att stoppa Nord Stream 2

Infrastruktur: Den danska regeringen överväger att stifta en lag för att kunna stoppa den omtalade gasledningen Nord Stream 2. Advokater har yttrat att Danmark inte kan hindra projektet under nuvarande reglering.

Lagen diskuterades i det danska Folketinget den 12 oktober och stöttades av en majoritet ledamöter. Nord Stream 2 uppskattas kosta närmare 10 miljarder euro och många hävdar, framför allt från politiskt håll, att ledningen kommer att öka Europas beroende av rysk gas. Ryska Gazprom planerar att lägga den 1200 km långa Nord Stream 2-ledningen från Ryssland, genom Östersjön till den tyska kusten nära Greifswald, för att där koppla på till det europeiska gasnätet.

För närvarande har Danmark ingen lag som täcker internationell försvars- och säkerhetspolitik, enligt energi- och klimatministern Christian Lilleholt. Den nya lagen, som i sådana fall skulle implementeras den 1 januari 2018, skulle låta Danmark utvärdera huruvida projekt som passerar danskt territorialvatten går i linje med landets utrikespolitik, säkerhet och försvarsstrategi. Detta skulle innebära att transport- och

energimyndigheten inte själva kan ta ett beslut i frågan, och att ett veto från den danska regeringen skulle begränsa möjligheterna till överklagan.

Nord Streams tekniska chef Sergey Serdyukov kommenterade att företaget är beredda att ändra ledningens rutt för att undvika danskt territorialvatten.

Att flytta [ledningen] några kilometer kommer inte göra någon skillnad, menade Serdyukov. Enligt vissa analytiker utgör en eventuell lagändring inget hot mot själva projektet, men lagen är ett tydligt ställningstagande mot Nord Stream 2 från danskt håll.

Kritiker till den nya ledningen hävdar bland annat att Nord Stream 2 skulle försämra Ukrainas relation till Västeuropa, och att Tyskland skulle gynnas för mycket av att ha kontroll över punkten där en stor andel gas levereras. En anonym EU-diplomat hävdade att projektet, som byggs i samarbete med nederländska Shell, Tysklands Uniper och Wintershall, Österrikes OMV samt Frankrikes Engie är ett sätt att undvika Ukraina som transitland.

Ökande LNG-volymer tiltar marknaden till köparens fördel

Marknad: Ökande globala LNG-volymer från både USA, Australien och Qatar inom de närmaste åren har stärkt gaskonsumenternas förhandlingsförmåga. I förra veckan rapporterades att Indien och Japan kommer gå samman för att gemensamt kräva gaskontrakt med större flexibilitet och transparens på den asiatiska LNG-marknaden.

Japan är världens största köpare av LNG och Indien utgör den fjärde största. Tillsammans står de för 40 procent av den internationella marknaden.

En ökad flexibilitet kan bland annat innebära att köparen inom kontraktet kan justera volymer LNG efter behov, och att köparen i sin tur har möjlighet att sälja vidare en last till annan hamn.

Tidigare har också ledande asiatiska LNG-köpare; Jera i Japan, Kogas i Sydkorea och Cnooc i Kina, kommit överens om att diskutera gemensamma inköp av LNG och gemensamt deltagande i uppströmsprojekt och samarbeten inom transport och lagerhållning av LNG.

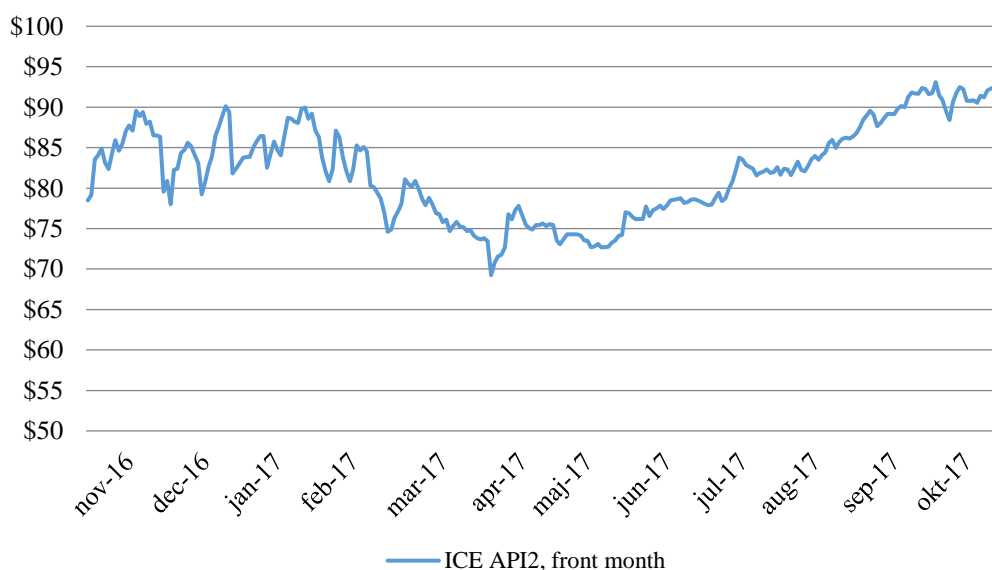
Förra onsdagen meddelade Japans handelsminister Hiroshige Seko att landet kommer att gå in med 10 miljarder dollar för att stödja samarbeten mellan statliga och privata aktörer för att tillhandahålla LNG och för att bygga infrastruktur för LNG i Asien. Seko meddelade att både projekt inom hela produktionskedjan kan få finansiering och att den japanska regeringen och privata aktörer också kommer att erbjuda utbildning på förfrågan från andra länder.

Kolmarknaderna

Vecka 41 inleddes med höga lagervolymer i Europa vilket ledde till att priserna pressades. Mot mitten av veckan ökade tysk efterfrågan priset, på grund av franska säkerhetskontroller i kärnkraftverk och en starkare än väntat marknad i Asien och Stillahavsområdet. Rapporter från franska EDF pekade på bristande säkerhet vid en eventuell jordbävning i 29 reaktorer, och menade att reparationer behöver genomföras. Detta har lett till högre elpriser och ökad efterfrågan på kol i Tyskland. Köpintresset har dessutom stigit i Stillahavsområdet efter Kinas ”Gyllene vecka” vilket är en nationell semestervecka.

Mot slutet av veckan nådde terminspriser för det europeiska referenspriset på kol API2 för nästa år den högsta nivån sedan 29 januari 2014. Uppgången beror delvis på osäkerheter kring produktionen i Australien, samt att ett av landets största logistikföretag, Pacific National, kommer införa ett förbud mot övertidsarbete från och med lördag. Den amerikanska regeringens senaste prognoser visar även att det är hög risk att väderfenomenet La Niña utvecklar sig under hösten och vintern. Det påverkar efterfrågan då La Niña brukar medföra kyligare väder i Kina, Japan, Sydkorea och USA. För utbudssidan medför väderfenomenet mer regn i Indonesien, Australien och Colombia.

Kolpris (USD/ton)

Källa: Montel.

Under vecka 42 fortsatte terminspriserna på kol för nästkommande år att stiga, eftersom bekymren kring produktionen kvarstod. I Australien kommer gruvarbetare vid Pacific National att inleda helgen med en 48-timmars strejk, och samtidigt pågår strejker vid ett flertal kolgruvor ägda av Glencore. De europeiska kolpriserna följde fortsatt utvecklingen

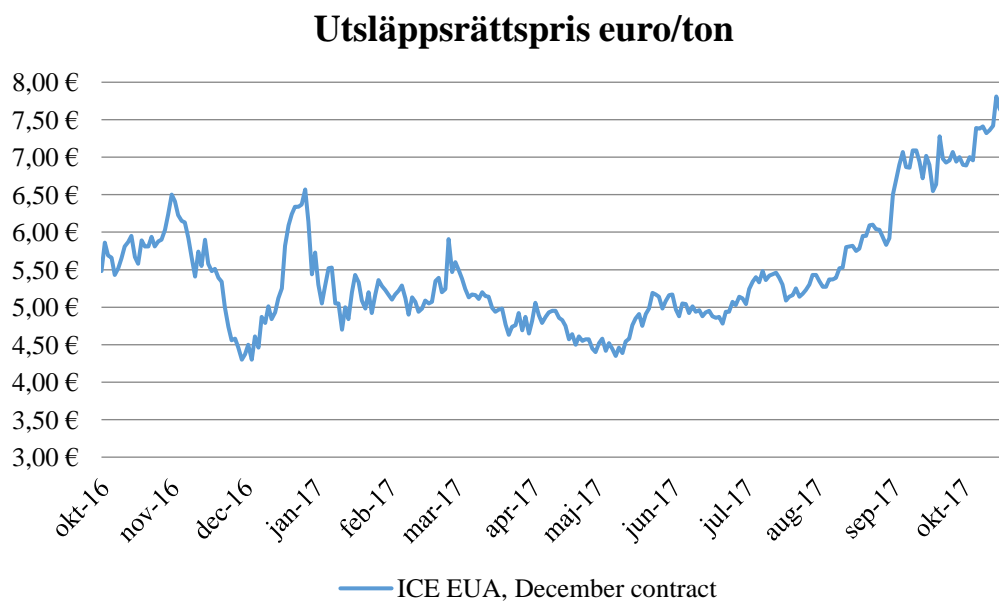

i Newcastle-priset, referenspriset på kol i Australien, när nästkommande års terminer för API2 slog ytterligare ett rekord och handlades för 86 dollar per ton under tisdagen.

Utsläppsrätter

Priset på utsläppsmarknaden har de senaste två veckorna varit volatila. Under förra veckan på torsdagen handlades utsläppsrätter som högst för 8,05 EUR per ton vilket var det högsta priset sedan januari 2016, för att sedan sjunka till omkring 7,50 EUR per ton under fredagen. Prisfluktuationerna är en konsekvens av osäkerheter kopplade till trilogsamtalen om utsläppsmarknadens utformning efter 2020 samt Brexit-tillägget som röstades igenom under onsdagen. Brexit-tillägget innebär att utsläppsrätter utfärdade i Storbritannien blir ogiltiga i händelsen av att Storbritannien lämnar EU utan att någon överenskommelse om hur utsläppshandeln ska se ut efter Brexit slutits.

Under trilogsamtalen 12–13 oktober nåddes ingen överenskommelse efter oenigheter gällande kolkraftverk och därmed kan marknaden antas vara fortsatt volatil på kort sikt. Fortsatta förhandlingar väntas äga rum innan FN:s klimatförhandlingar i Bonn 6–17 november. Under de senaste två veckorna har utsläppsrätter handlats från 6,90 till 8,05 EUR per ton.

Källa: Montel.